

Selsvar till prägelintan "Norden nya
leden kom till bygden:

Försling I man järnvägen år 1874
öppnades för trafik hade man landsvägs
förbindelser med kuststäderna Karlskrona,
Banneby, Karlskrona och Kalmar. Likaså
uppehölls en ganska livlig förbindelse
med Wäxjö.

I Ormshaga by sex kranvägade man
virke, huvudsakligen s. k. lödesplantor.
Detta virke förslades pr otåk till
Karlskrona. Första dagen räknade man
med att oxarna ginga fyra mil.
Därefter blevo dagsmarcherna kortare.
Man räknade omkring åtta mil till
Karlskrona.

Dagsmannen minns särskilt en Samuel
Petterson som drev en ganska

stor virkeshandel på Skarshamn. Han hade
sina och förs till Skarshamn längt sedan
järnvägen Skarshamn - Wexjö blev byggd.
Skarshamn måtte hava fått järnväg senare.

Stämman kan även järnvägsportarna
från Assels järnbruk till Kullstadsna.
Här var det många ökar från Flv-
onantorp som deltog.

Tor-Kronby

Livet vis förstades även andra för-
nödenheter i båda riktningarna.

Forsling. Till Lersjö järnbruk forslades sjömaln från upplagsplatserna vid sjön Rottnen.

Malmen forslades vintertid från upplagsplatserna över sjöarna Wasen och Öjen fram till järnbruket. I forslingen deltog utom bänderna även deras tjänstefolk och barn. Mina morföräldrar voro med i sina yngre år. De äro f. i Ormskaga år 1820 resp. 1830.

Man forslade även maln till det längre bort liggande Ormo järnbruk, fast i mindre utsträckning. Forslingen av maln upphörde när järnbruksdriften nedlades på 1870- eller 80-talet.

I samband med maln förut som även forsling av kol fram till järnbruket.
För Frank

Försting. I mina föräldrars tidiga
barndom och kanske tidigare föss-
lade man kräfter till Karls hamn
och Ranneby. Bänderna Hart Svensson
och Johan Hartsson brukade ära väg
från Lindeskult i vår socken med kräfter.
De körde på torsdags förmiddagen
och voro hemma på lördagen.

Det var givetvis flera från vår ort
som körde sådana resor. Där talade
dock mest om de ovannämnda per-
sonerna.

För Frank

Ovannämnda personer körde med
häst.

Försting Det gamla glas bruket 1860-78
uppehöll livliga förbindelser med
Kunsttäderna. Mycket glas gick över
Larshamn.

Man fick segla glas från bruket
över sjön Botten till Fornatorps last-
plats. Bruket hade två segelbåtar eller
segelpråmar, den största kallade man
Mäden. Från Fornatorp fördes forarna
landvägen ned till Larshamn.

På återvägen förde man med sig hem
soda och övrig material.

Gagesmannen nämnde endast hänt.
fror.

Försting

Försting. På 1860 och 1870-talid brn.
Kade Janas Nira hamson på Nälben,
invid Hadesjön, nära till Karls krona
och Ranneby och Köpa småsitt.

Sedan sålde han denna, dels på hem-
vägen och dels i hemorten.

Han gjorde många resor med
småsittsaffärer.

Till hans torpställe eller bad-
stuga, fanns ingen körväg. Han
sick sätta sin vagn vid ett
ställe som hette Hadeberg och
så loda hästen på en smäl
dravel hem till Nälben.

Något senare gjorde en Johan
på Sandkullen (Ormskagn) liknande
resor. Den senare körde dock mest
till Ranneby.

Tor Brant

Forsling. Över sjön Rottne försådes
mycket virke och ved innan last-
bilarna övertogo rörelsen. Någon gång
på 1880-talet bildades ett ångbilsbr-
lag som försåde, dels ved i trevne
prämar, dels virke i flackar. Denne
krafts uppehåll till fram på 1920-
talet. Då avlöstes den, som ovan
sagts.

Veden prämdes till glasbruket, i
huvudsak, men även till järnvägsstationen.
Virket försådes till sågverken, järn-
vägsstationen och till Ronnebyns
flottled.

För L. Erantz

Försling. Efter järnvägens tillkomst bör-
jade Florman torps samhälle på allvar
att växa ut. Det tillkom sågar, glasbruk, m.m.
Virke och ved förslades fram dels till stationen,
dels till samhället i övrigt. Första tiden domi-
nerade oxäcken (min faders uppfostring). Vid tiden
för första världskriget försvunno de sista
oxarna sig gott som. Hästarna avlättes sedan
av lastbilarna i mitten av 1920-talet.
Hästkörsorna hava nu insträngt
sig till skogskörsor, kortare
sträckor i byarna, kvarnskjutrar o.s.
samt till mindre körsor i samhället.

Förkrantz